

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9724

гр. София, 14.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ
КЮЛЕРОВ

като разгледа докладваното от СТАНИМИР Н. ЙОРДАНОВ КЮЛЕРОВ
Гражданско дело № 20211110146804 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

Настоящото дело е образувано по искова молба с правно основание чл. 228 от ГПК от ищеца З. В. С. с ЕГН ***** против ответника ФИРМА с БУЛСТАТ ..., представляван от ректора П Д и със седалище и адрес на управление адрес, с която ищеца моли съда:

- приеме за установено, че ответника продължава да не изпълнява задълженията си по чл. 228а, ал. 1 от КТ по отношение на ищеца;
- да приеме за безспорно, че ответника продължава да не изпълнява задължението си по § 6 от ПЗР на ЗРАСРБ по отношение на ищеца;
- да приеме за доказано, че през отминалия дългогодишен период ищеца непрестанно индивидуално полага необходимите усилия и независимо от пълната липса на съдействие от страна на работодателя е постигнал научни и творчески резултати, които обективно повишават не само качеството на образователния процес, но свидетелстват, че отговорно самостоятелно и за своя сметка поддържа и повишава професионалната си квалификация, което допринася за пълноценното изпълнение на моите задължения по трудовото правоотношение в съответствие с изискванията на изпълняваната работа, без обаче полаганите от него лични усилия да му осигуряват признати от закон възможности за професионално и академично развитие и успешното самостоятелно от

него поддържане, надграждане и повишаване на юридическата му финансова и данъчна професионалната квалификация е изцяло в полза на работодателя, защото обективно повишава нивото на преподаваното юридическо финансово и данъчно познание, като това обаче не му донася никакъв вид лична финансова полза, независимо, че отговорно и добросъвестно изпълнява задълженията си по трудовото правоотношение;

- да приеме за справедливо искането му за финансово овезмездяване за разходваните през отминалите 12-дванадесет календарни години след влизане в сила на нормата на чл. 228а. ал. 1 от КТ лично от него усилия и вложени негови парични средства, която претенция за овъзмездяване е справедлива и основателна като размер, предвид продължаващото и към днешна дата бездействие на работодателя, лишавашо го от предвидени в правна норма академични възможности, пряко свързани с получаване на по-висок като размер, продължителен във времето, ежемесечен паричен доход.
- да му присъди претендираното от него справедливо овъзмездяващо го парично обезщетение в размер на минималната работна заплата за всеки един от месеците, през които работодателят не е изпълнил и продължава да не изпълнява по отношение на ищеца и задълженията си по чл. 228а, ал. 1 от КТ и по § 6 от ПЗР на ЗРАСРБ, за да се възстанови изгубеното в трудовото правоотношение равновесие на „взаимните задължения“;
- да признае правото на ищеца да получава присъдените му от съда парични суми ежемесечно, макар изискуемостта на фактически неуточнена част от плащанията да настъпва след постановяване на решението - ал. 2 на чл. 124 от ГПК;
- да осъди работодателя да му заплаща претендирания размер за целия период от време докато успешно изпълни съвкупността от задълженията си. предивдени и от § 6 на ПЗР на ЗРАСРБ и на чл. 228а. ал. 1 от КТ;
- да присъди всички направени във връзка с водене на делото пред настоящата инстанция съдебни, деловодни и съпътстващи парични разноси, вкл. и за процесуалното представителство;
- да присъди лихви върху всяка една от дължимите от работодателя парични суми до окончателното им изплащане

Съдът установи, че в Софийски районен съд е налице друго дело,

между същите страни – гр. дело № 38653 по описа за 2021 г. на СРС. Видно от исковата молба, въз основа на която същото е образувано, предявени са следните искове:

- да приеме за установено допуснато по отношение на него от работодателя нарушение, изразяващо се в едностранно от негова страна противоправно неизпълнение на задължението по § 6 от ПЗР на ЗРАСРБ, което негово задължение е съществена част от задължението за осигуряване на условия в съответствие с характера на работата като „асистент“ във виеше училище;
- да постанови, че пряка и непосредствена последица от едностранното противоправно бездействие на работодателя е фактически претърпяно от мен в продължение на години обедняване поради невъзможност месечният ми трудов доход да нарасне, защото от 2010 г. продължава в НБУ да липсва акредитирана докторска програма по държавно регулираната специалност „Финансово право“, по която съм асистент вече двадесет години;
- да признае правото му да получава месечно парично обезщетение в размер на разликата между изплащаното ми трудово възнаграждение и това, изплащано на заемащо длъжността „асистент“ лице с образователна и научна степен доктор за цялото време през което и докато продължава противоправното едностранно бездействие на работодателя и неизпълнение по отношение на мен на задължението му по § 6 от ПЗР на ЗРАСРБ;
- да осъди работодателя да изпълнява повтарящи се месечни задължения, за изплащане на дължимите за периода на неизпълнение от него на ангажимента му по § 6 от ПЗР на ЗРАСРБ, независимо от факта, че по отношение на някаква част от дължимото изискуемост настъпва след постановяване на решението - чл. 124, ал. 2 от ГПК;
- да постанови осъдителен диспозитив, по смисъла на който работодателят му дължи месечно парично плащане в размера на разликата между получаваното от него и това, което се изплаща на лица с образователна и научна степен „доктор“, но не по – малко от сегашния размер от 350 /триста и петдесет/ лева месечно, предвид възможността работодателят да промени правилата за определяне на трудовото възнаграждение, за да избегне последиците на съдебния акт, задължаващ го ежемесечно да изплаща обезщетение
- да осъди работодателя да му заплаща дължимото месечно парично обезщетение до датата, на която в акредитирана от Националната агенция за оценяване и акредитация „Докторска програма по Финансово право“ в Департамент „Право“ в ФИРМА, успешно придобия образователна и научна степен „доктор“ по държавно регулираната специалност „Финансово право“;
- да му присъди всички съдебни и деловодни разноски във връзка с защитата, процесуалното представителство и воденето на делото пред настоящата първа инстанция
- да му присъди лихва до окончателното изплащане на всичко дължимо от ответната страна, вкл. да признаете правото ми на лихва за всяко едно забавено от работодателя месечно плащане.

Очевидно е, че между двете дела е налице преюдициалност, като разглеждането на исковете по настоящото дело се явява обусловено от приключването на производството по гр. дело № 38653 по описа за 2021 г. на СРС. Съгласно чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът спира производството по делото, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора. Към настоящият момент, както се вижда от протокол № 21173 от 14.12.2022 г. от проведеното на същата дата открито съдебно заседание, цитираното дело се намира в СГС по подадената от ищеца частна жалба, поради което и делото е отложено за следващо съдебно заседание на 27.04.2023 г. от 11.00 часа. С оглед горното и като счита, че е налице преюдициалност на делото и следва производството по настоящото гр. дело да бъде спряно, до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по гр. дело № 38653 по описа за 2021 г. на СРС, 62 състав.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на осн. чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК производството по гр. дело № 46804 по описа за 2021 г. по описа на СРС, до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по гр. дело № 38653 по описа за 2021 г. на СРС, 62 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____